

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

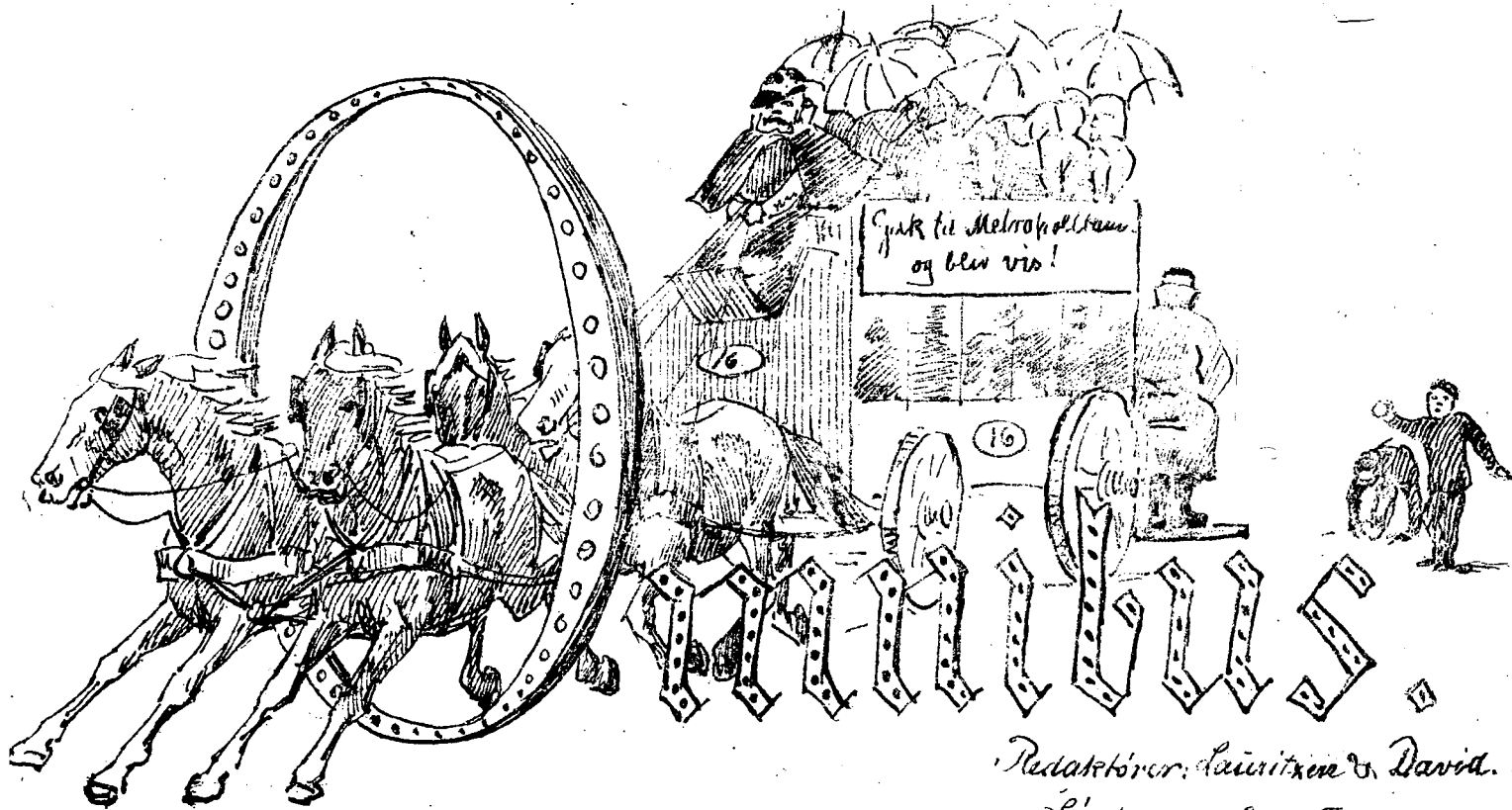
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Redaktörer: Lauritzen & David.
Lördag den 24de Februari 1895.

Et Billede fra Slesvig (sluttet)

Hjernerne skinnede ogsaa den Nat, men, da de ikke kunne drage hjem til klar paa Himlen, ret som nu i et frit Slesvig, derovre, Moder, kan vi frit se, men ingen Hjernes Skin var. brugte vor gamle Modersmaal i Skole og dog saa klart, saa lysende som Slanji Kirke, syngede gamle danske Helbesens Far's Gje, for det lakkede sig orange og hejse det røde Flag med det for sidste Sang. - Ja Moder, det er hvide Hovs og frit samles Brødre og Søsting at drage bort fra den Plej stte med hinanden om, hvad vi har Ford, hvor man er født, hvor man købt. Er det da saa tungt at har hjemme; men Moder, der drage herfra, Moder, naar Venner langt borte paadens anden side ne kalde os; du vil da vel ikke af det store Hov, der bor mange se mig som prøjsisk Soldat? danske Brødre, som vente paa ti "Nej" lod Svaret.

Saa Moder, hold da op at græde,
Lad mig atter se dig mild og glad,
Til paa den anden Side Hav vi borth vil
Sammen k m, vi aldrig skilles ad.

L nderjylland! borth vi maa nu drage,
Borth fra dig vor gamle F dejord;
Atter dog vi vende skal tilbage,
Vi, med hver en Dands, som i det

L nderjylland! dine dyrebare Minded
Ia' s' med vor bedste Skat;
Dine Trængselstider sikkert engang
Lykkelar Morgen f lger efter ^{svinder:} b lgm rkt Nat.

Nu drog du borth, du gamle Kvinde,
Hvem ved, om du din Graa skal
I det fjerne Land;
Eller om en Dag du sp nge:
Skal i Ros ad Piger ringe:
"Hesvig du er atter frik."

Metropolitanskolen

Vor gamle Skole har trods sit vans-
lige Ydre dog sin Historie at fort lle.
Tusinder have inden for disse M re
tilbragt deres Ungdom, og fra denne
Skole ere mange store Aander udgaa-
de for at virke i deres Kald, flere Digte-
re have faaet deres Uddannelse her,
saa at man vare stolt af at uddanne
der, hvilket jo ogsaa lader sig at v re
meget eftertraaghet.

Metropolitanskolen hed i lang Tid for-
me Tider, "Vor Fr ne Latin-Skole eller "

En excentrisk Englander.

Torriges J l tilbragte jeg paa en Her-
segaard i Jylland hos en Ven af mig.
En Aften sad vi og passerede og Taler
faldt bl. a. paa Jernbaneulykker, da
der borth Tid i Forvejen var sket en mi-
dre Ulykke paa en Station i N rheden

tere,, Vor Frue Skole. Man ved ikke man se af nogle Regler for Disciplinen, med Sikkerhed, hvort naar den oprettes som ere indstede af den daværende herdes, ligesom Skolens Historie kun for ved Skolen: Claus Theophilus kendes i fuld kommenh som Det er ganske interessant at se dem lidt saa mange andre af Kobenhavns nøjere efter. Angaaende Mødetidens offentlige Bygninger har den lidt om Morgenen maa det bemærkes, at under forskellige Ildbrande, den Disciplene skulle møde Kl: 6 om den nuværende Bygning skriver sig fra tenen og Kl: 5 om Pommeren. Derfor 1807, da den hog Skade ved Bom skreves ogsaa, hvorledes Klædningen skulde bardementet. Skönt Disciplinende vare: ingen maa bare ~~Klæde~~ ^{Klæde} eller nu er temmelig streng, hardet dog Folk eller lignende Mordvaaben, vist været være den Gang at, hen Klædningen maatte kun være sort eller slæbe de mange Trangelsaar end ler blaa. Endvidere var der flere Be det er Tilfældet nu; dette kan stemmelser, af hvilke nogle ere ganske

Hvor underligt det end lyder," se i 1865, at jeg paa et Hotel i Paris bemærkede min Ven Fader i Samtraf sammen med en Engländer. halens Døt,, har jeg truffet et Menn Han bød mig Champagne, vel at mærke ske, som rejste for at opleve en fern ved Festikulationer, for han kunde baneulykke. Vi bad ham delvise de ikke et Ord Fransk, og jeg lige getig om at fortælle og han fortalte: saa meget Engelsk, men den absolut Det var paa min Udenlandsrej. Tavshed, jeg bevarer over for ham, og nu

komiske, f. Eks. denne, at ingen
maa ryge Folk lige op i Ansigtet
og at man ikke maa snyde sin
Næse med Fingrene men skal gøre
det med Lommebørklædeh.
Disciplene skaffede sig en lille
Ekstrafor tjeneste ved at synge
for Folks døde; det kunde
være ganske praktisk i vor
Tid, det kunde maaske lige
slaa til til Lommebørklædeh.
(fortættles)

Gaade

Hvorledes kan to fra
12 blive 11?

Opløsning: tolv ÷ to = to = 11

Opløsning paa Rebus i for-
rige Nummer:

Peter den Stores Navnedag

ham en saa høj Ide om min Conser-
vations Tiltrækningskraft, at vi
fra den Dag af vare Venner. Jeg gem-
mer til Erindring om ham en Pennet-
en Proptrækker, en Tandbørste og en
Ridekam, der er mærket P. V. L. Han
saa forresten noget løjerlig ud; han
harde rødt Haar og Gule blaa
som Labevand, Næsen var stor og rød,
som en Rødbede og der var næsten in-
gen Afstand mellem Næsen og Munden.
Han gik med altfor korte Ben-
klæder, altfor vid en Overfrakke og en alt-
for lille Hat. Jeg mødte ham senere i
Bruxsel, Köln og Marseille.
(fortættles)